

Abstrakt

Cílem práce *Způsoby transcendence básnického bytí. Pokus o hermeneutickou interpretaci.* (K. H. Mácha, O. Březina, J. Zahradníček) je vyložit svébytnou formu existence v médiu poetického slova vybraných básníků (K. H. Mácha, O. Březina, J. Zahradníček) v návaznosti na moderní hermeneutické koncepce básnického jazyka (M. Heidegger, H. G. Gadamer, ad.), též na filozofii Romana Guardiniho a Sorena Kierkegaarda (především při interpretaci Zahradníčkových básní).

První část se zabývá básnickým bytím jako „*bytím jinak*“ z hlediska jeho individuální jedinečnosti, s níž přesahuje sebe sama uměleckým tvořením.

Druhá část práce se věnuje dopadu existenciální úzkosti na básnické bytí na základě Březinovy eseje *Dílo smrti* a Heideggerovy práce *Bytí a čas*.

V důsledku trvalého ohrožení básnického bytí se u něj objevuje specifický modus prožívání, **melancholie**, kterým se zabývá třetí část práce. Tento způsob bytí básnické existence je v médiu poetického slova interpretován na základě Kierkegaardových poznámek, deníků a Guardiniho studií.

V závěrečné části je reflektován vývoj Zahradníčkovy rané tvorby z hlediska Kierkegaardových tří stádií existence. Básnickému já je umožněno vstoupit do stádia náboženské existence díky niterné metafyzické lásce, která *otevívá* osamocený vnitřní prostor básnického já světu i druhým lidským bytostem.